Egalitatea dintre bărbați și femei în Biserică

„Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se plece să o ia, adică să-i arate eleganță, prețuire... Atunci floarea își arată și mirosul și calitățile ascunse, pentru că tu ai știut să răscolești adâncurile și ai făcut din ea ceea ce nu știa ea că este. Femeia trebuie prețuită, să știți, pentru că mai întâi ne reprezintă O Femeie în Împărăția Cerurilor: **Maica Domnului**. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești, comparând-O pe Ea cu oamenii."

Arh. Arsenie Papacioc
(1914 - 2011)

Haideți să examinăm cum au fost tratate femeile în teologia ortodoxă. Este bine știut că Sfântul Pavel a proclamat: ***„Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus”.***

Spunând aceasta, nu vrem să distrugem diferențele care există între bărbați și femei, cum s-a întâmplat în anii anteriori, ci să subliniem faptul că diferitele roluri care le-au fost atribuite ca parte din providența lui Dumnezeu nu înseamnă inegalitate, ci o oportunitate de co-existență armonioasă și un mijloc de a se completa unul pe altul.

Diferențele nu sunt numai fizice, ci sunt parte din constituția psihologică. Bărbații și femeile reprezintă două lumi diferite, care sunt caracteristice pentru particularitățile fiecărui sex, până la ultima celulă a ființei.

De aceea, în teologie, facem o distincție și preferăm să vorbim despre paritatea sexelor, decât de egalitate, adică ele sunt diferite, dar de valoare egală. Egalitatea sugerează un fel de proces compresiv de echivalență. Desființează orice împlinire mutuală și crează condițiile pentru conflicte.

În orice moment, oricare parte poate să o înlocuiască pe cealaltă și să o facă de prisos. Pe de altă parte, paritatea solicită respect pentru diferențe, precum și recunoașterea valorii speciale și a darurilor bărbaților și femeilor.

Biserica le-a cinstit pe femei și le-a ridicat statutul moral. De la a fi doar un obiect și o posesiune a bărbatului, ea a fost văzută ca o persoană creată după asemănarea cu Dumnezeu, având daruri speciale.

Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu a acceptat să se întrupeze din pântecul unei Fecioare, Preasfânta noastră Doamnă. Pe urmă, Hristos a binecuvântat nunta în Cana Galileii, a vorbit cu femeia samarineancă și i-a dezvăluit adevăruri teologice adânci. El a protejat-o pe femeia adulterină, a acceptat pocăința prostituatei și a avut femei printre ucenicii Lui, dintre care unele au fost alese să poarte mesajul plin de bucurie al Învierii până la marginile pământului. În același timp, a predicat despre indisolubilitatea căsătoriei.

Și părinții Bisericii au apărat femeile care au suferit din cauza legilor nedrepte. ***Sfântul Grigorie Teologul***, de exemplu, nu a ezitat să conteste în mod deschis legile civile care pedepseau femeile în cazul adulterului, dar îi permiteau bărbatului să scape nepedepsit. De atunci cuvintele lui au rămas proverbiale, pentru că a accentuat: ***„Nu accept această legislație, nici nu laud obiceiul. Bărbații au fost creatorii legilor, de aceea legislația este împotriva femeilor”.***

Bărbații și femeile au fost creați de Dumnezeu și sunt chemați să caute să dezvolte „asemănarea” cu Dumnezeu. Cu alte cuvinte, trebuie să obținem comuniunea cu Dumnezeu cel în Treime prin harul necreat.

De aceea Sfântul Grigorie accentuează din nou: ***„...Creatorul este Unul, și la fel pentru femei și bărbați, noi toți împărțim același lut, aceeași imagine, aceeași moarte și aceeași înviere”.***

În același timp, mesajul părinților a perfecționat moralitatea generală. Exceptând adulterul și prostituția, să ții o concubină era condamnat și noțiunea dăuna faptului că femeia era un simplu obiect de plăcere, fiind inferioară bărbatului.

Traducere: Denisa Borza

Sursa: www.pemptousia.com